

Máta - Brontosauři

- E
1. Zase mi někdo šlápnul na pravej prst,
když chodím travou, dívám se i skrz,
A
třeba tu někdo může ležet, tak jako já,
E
a povídat do nebe, na hranatý mraky se smát,
H
to jsem moh' zůstat na Václavském náměstí,
E
s lidma tlačit se, rvát.
2. Přese mě cestu vynechat by mohli jste snad,
copak to koušeš, dej mi, taky mám hlad,
to jak člověk nedělá nic, má stále chuť,
teď například půjdu si lehnout a v sedm mě vzbud',
jé, ty jsi hodná, ten polštářek si vem,
no, jsem přeci tramp.
- E7 A
R: Mám rád, když kousek jehličí si pod hlavu dám
E
a na něj ložský listí z dubu sesbírám,
F#
a vedle ucha kousek máty z louky jsem vzal,
F#mi H
ještě kdyby tu hrál, někdo hrál.
3. To stačí si pak před spaním jen něco přát,
až zatáhnou se víčka, přání bude se zdát,
jau-jau, zas mi někdo šlápl na pravej prst,
půjdu natrhat si bylinek plnou hrst,
vezmu na obkládek, ze zbytku udělám pít,
slonům prej chutná víc.
- R: E A E H E E7
R:
E
4.=1. + jau ...